

ուած է. Հայ անունը Հնդկերոպական ծա-
գում մ'ունի Pali (Տէր) արմատէն վասնզի
P գիրը հայերէնի մէջ Հի կը փոխուի
իսկ Լն յի. որով հնդկերոպական pe-
tér բառը եղած է

Յոյն	Լատ.	Հայ
pater	pater	Հայր

Սակայն Պարսիկ եւ Սանսքրիտ լեզու-
ներէն վերջը Հայք առին յըլ (տէր)
արմատը եւ զայն գործածեցին շատ մը
բառերու հետ. Զօրապետ, Հայրապետ, Լն
Լն: Սակայն Բասմահան Հայերը Ուր-
միոյ լճագրէն բերել տալով՝ Միկի ժողո-
վրդեան անունը միացուց Ուրարտուի
հետ (Ուրարտ - Միկի = Արմինի):

Իսկ Եէնսըն մեծ աղմուկ հանեց Հայերը
բերելով Կապադոկիայէն որուն Հոս Ժո-
ղովրդեան անունը, — որ նոյնն է Հիտտիտ
կամ Ս. Գրքին Փետացուց հետ, — մինչեւ
ցայսօր Հայ ձեռն մէջ կայ: Այս մեծաղը-
ղորդ գաղթականութեան մէջ իւր արդիւն-
քը ունեցաւ ր գիրը որ Հայերէնի մէջ յի
կը փոխուէր ինչպէս վեր օրինակնե-
րով ցուցուցինք: Այդ ժողովուրդը պատ-
կերագիր արձանագրութիւններուն մէջ ինք-
զինքը Դանակով մը կը նշանակէ. Եէնսըն
հաջորդ ինքնիրեն. Հոս անունը ի՞նչ վե-
րաբերութիւն կընար ունենալ դանակի հետ
եթէ Հայերէնի մէջ հատուկ բառը չըլ-
լար: Եւ՝ շնորհիւ այդ դանակին՝ կտրել
կողմեց հայ ազգին ծագման խնդրոյն հան-
գոյցը:

Դարձեալ իրենց Սանտիս աստուծոյ ա-
նունը Շուր բառին հայրը կը թուի: Այս-
պիսի բազմաթիւ ենթադրութիւններով
Եէնսըն հետեցուց թէ Հայ ազգը մնացորդն
է Հատեանց մեծ կայսրութեան որ Եզիպ-
տոսի մրցակիցն էր եւ որունց մէջ եղած
է պատկերագրութեան գիւտը: Սակայն
Եէնսընի այս կարծիքը զիստաւորի մը փայլն
ունեցաւ. իւր գիւտը աւելի հանճարեղ երև-
ցաւ քան ընդունելի:

Ըստ Ֆինքի՝ Հայերը Եւրոպայէն մեկ-

նեցան՝ ասիական քաղաքակրթութեան եւ
լուսաւորութեան սիրովը վառուած, ինչ-
պէս այժմ Ասիայէն կը հեռանան բար-
բարոյութենէ զգուած:

Եւրոպա գաղթած Հայերը կարող են
մխիթարուիլ... երկար պանդխտութենէ
վերջ՝ իրենց ճշմարիտ հայրենիքը վերա-
դարձած են:

SOLITUDE

Trois états d'âme.

*Je t'aime, o Solitude, océan d'où s'élèvent
Les extases d'un cœur par l'amour ennobli,
D'où venant la trame aux plaisirs que s'achè-
(c'est
Le souvenir vainqueur les arrache à l'oubli.*

*Je te hais, Solitude, océan de ténèbres
Où mon cœur, triste epave, est coulé par l'enfer,
Où mon esprit hanté de souvenirs funèbres,
Cherche une étoile au ciel pour éclairer sa nuit.*

*Je te crains, Solitude, océan de mystère
Où bercés aujourd'hui nous sombrerons demain;
J'ai peur de m'attarder sur ton rivage austère,
Et pourtant quand je souffre, je te tends la main.*

Henri Gambier

Յ Ի Ի Ն

Կը ձիւնէ, Մո՛թ զիշերն հիմա է ճերմակ
Սարին վերայ եւ զաշտերուն հանգաբակի,
Ո՛ւ կը զիտն ցուրտ ճըմլումով մը մարդիկ
Հեռո՛ւն, մեանիլը բընութեան — ձիւն համակ:

Ղեբը դազող մը թուի ամպերը կ'երկնէն,
Գազող մ'որ սե չունի բընաւ մեռելի,
Իւ սարսուռով մը կուսական սիրելի՝
Կ'իջնէ լըժի՛կ, բիւրեղ անձրեւն երկընքէն:

Շողքը ձիւնին՝ մըստմեկով կըմախի
Հորկոնէն շո՛յա կ'անհետի, զերզ շողի,
Շիկնումներով վերջալոյսի հըմալի:

Եւ ազուաի սե մ'որ նօթի՛ կը Թէէ,
Կը յօշոտ ձիւնին կուրծքը ցըրտազին,
Ինչպէս շի՛թ շի՛թ լափող ճաճանչ մ'արեւ:

Աւարոս